

פרשת וירא

רק אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי (כ-יא)

המגיד הירושלמי, רבי שבתי יודלביץ זצ"ל, פגש פעם אחת שוטר שאינו שומר תורה ומצוות, בן גילו, והתפתחה ביניהם שיחה על מצב הדור.

פתח השוטר ואמר: "יודע אתה, לא חלמנו שתהיה כזו הדרדרות. חשבנו, נקים מדינה חפשית, שלא ישמרו בה שבת, לא יניחו תפלין. אבל עד כדי כך?! מי חלם שתהיה כזו אלימות, מי חלם שאנשים יהיו כה משחתיים!"

חיך ר' שבתי יודלביץ וענה: אמשל לך משל. לא מזמן הזדמנתי לבנין 'כל בו שלום' בתל אביב (בזמנו, הבנין הגבוה ביותר בארץ), והנה להפתעתי, רואה אני יהודי עומד על המרפסת בקומה השלישית, מוציא רגל אחת החוצה, ועוד רגל...

צעקתי לעברו: "הלו, מה אתה עושה?"

אמר לי: "אני קופץ למטה".

אמרתי לו: "השתגעת? הרי בקפיצה כזו מגבה שלשים קומות, אפילו עם שפכטל לא יצליחו 'לגרד' אותך מהמדרכה..."

והלה עונה בניחותא: "אל דאגה, אני קופץ רק שתי קומות ונעצר..."

האם יתכן כדבר הזה - לקפץ 'רק' שתי קומות ואז להחליט שהנפילה נעצרת?!

ומה חשבת, ידידי השוטר, שההדרדרות תעצר באיזה מקום? שאת הצד הימני של לוחות הברית - הצוויים שבין אדם למקום - לא יקימו, ואלו את הצד השמאלי - הצוויים שבין אדם לחברו - כן? דע לך שהדבר לא יתכן. "כי אמרתי רק אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי".

אם הם עושים להם עגל מסכה הרי בהכרח גם "ויקמו לצחק", היו שם גם עוונות חמורים של גלוי עריות ושפיכות דמים. לא שיך האחד בלי השני. אין כזה דבר שאדם יעבר רק על מצוות שבין אדם למקום. בסוף הוא ידרדר גם בענינים שבין אדם לחברו. "רק אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני".

כעין זה כתב החתם סופר על הפסוק, "נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו" (ויקרא ה-כא): פסוק זה רומז לאלה הטוענים, שאמנם אין הם מקימים מצוות אבל מקפידים על 'בין אדם לחברו', שלבסוף יגיעו למצב של "וכחש בעמיתו".

טעות היא לחשב שכביכול נתן לשמר רק על חלק המצוות שבין אדם לחברו, כי מי שאינו ירא שמים, סופו שיתדרדר גם בקיום המצוות שבין אדם לחברו.

מקור: ומתוק האור

פרשת וירא